

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Apolinariu Metaphrasis tu Psaltēros, dia stichōn hēroikōn

Apollinaris <Laodicensis>

[Heidelberg], 1596

VD16 B 3128

Εκ Των Σουιδα. Ex Svidæ Comment.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69690](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69690)

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΣΟΥΙΔΑ.

EX SVIDÆ
COMMENT.

Απολιναρίου λαοδικεύου της Συρίας, γεγονώς εν ημέραις Κωνσταντίνου καὶ Ιουλιανού τῶ παρθάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τῆς μεγάλης, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶ ἐκ Καππαδοκίας ἰαμαχοζομύων· ἐχρῆτο ἡ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Διόδωρος τῆς σοφιστικῆς, καὶ ἄλλων πινῶν ἕτος ἕκαστος γραμματικῶς καὶ πρὸς ἕως τῶ ποιησὶν δόξιος, ἀλλὰ πολλὰ πλεῖον καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκηθη· ἐρήτωρ δὲ ἀμφιδόξιος. ἕτος ἔγραψε καὶ ἀπολογία κατὰ Πορφυρίου τῆς ἑρσέως τῶ μόνου λ. καὶ διῆρων ἐπιπῶν πᾶσιν τῶ πῶν ἑβραίων γραφῶν· ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τῶν γραφῶν ὑπομνήματα. ἔδεν γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστργίου (μονήμι πεποιή) ἐν τῆ κατ᾽ αὐτῶν ἰστορίᾳ, καὶ φησὶν, Ἀπολιναρίου γὰρ ἡμεῖς καὶ ἐκείνου τῶς χρόνους ἐν τῆ Λαοδικείᾳ τῆ Συρίας, καὶ Βασιλείου ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγορίου ἐν τῆ Ναζιανζῶν· εὐθὺς δὲ οὐτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τῶ ὁμοσίᾳ παρμαχίω καὶ τῆ ἐπερσίου, μακρῶ πάντων παρνεύοντες τῶς ἑσπερῶν καὶ ἕσπερῶν ἄλλοις ἐμὸς τῆς ἀρέσεως ἑσπερῶν, ὡς πᾶσι παρ᾽ αὐτοῖς

κατὰ

A Pollinarius ex Laodicea Syriae, fuit temporibus Constantini & Iuliani Apostatae, vsq; ad Theodosium maiorem, æqualis Gregorii & Basilii Cappadocum illorum admirabilium. Fuit autem notus vtrique, & Libanio Sophistæ, & aliis. Hic non modo grammaticus & poeta dexter, sed multo magis etiam in philosophia fuit exercitatus, & orator insignis. Soluta oratione contra impium Porphyrium scripsit libros xx. & versibus heroicis totam Hebræorum scripturam persecutus est. Epistolas item scripsit, & multos in sacram scripturam commentarios. Apollinarii etiam Philostorgius in sua historia mentionem fecit hoc modo: Apollinarius, inquit, iis temporibus Laodiceæ in Syria florebat, & Basilius Cæsareæ Cappadociæ, & Gregorius Nazianzi, qui eiusdem Cappadociæ locus est. Hi tres viri tum homouision contra heterouision defendebat: longo interuallo superiores iis omnibus, qui & prius & post, ad meam vsq; etatē, causam eandem egerunt, vt puer præ iis

† 2 iudi-

DE AVCT. TESTIMONIA.

judicaretur Athanasius. Nam & in profanis hi literis maximos progressus, & sacrae Scripturae lectione, expromptaque memoria, magnum habebant usum: praesertim Apollinarius, qui & Hebraeam linguam intelligeret. Atque etiam quilibet eorum in suo genere plurimum stylo valebat. Apollinarius scribendis commentariis longe praestabat: Basilus in genere demonstratio erat splendidissimus: Gregorii autem cum utroque comparata oratio, altiore tenebat locum: nam & Apollinario dicendo vberior, & Basilio grauior erat. Cum autem tanta essent & dicendi & scribendi praediti facultate, iis etiam fuere moribus, quibus oculi multitudinis maxime allicerentur. Itaque & aspectu, & oratione, & scriptis passim editis in suam sententiam & familiaritatem pertrahabant omnes, qui vlla ratione pertrahi commode poterant. Haec de iis obiter Phi-

Iostorgius Arianus
scripsit.

κρηθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἕξωθεν κηλομυθῆς παροδύσεως ἐπὶ πλείστον οὕτοι παρεληλυθεισαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἀποχρηστικὴν ἐπέλθῃ, πολλὰ ἔχον τὴν ἐμπειρίαν. Ἐμάλιστα γὰρ αὐτῶν, ὁ Ἀπολλινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραϊκῆς ἀλφάβητου ἐπαίειν οἶός τε ἴστω. καὶ μὲν καὶ συζητήσαντες ἐπιστολὰς εἰς τὸν αὐτὸς τρόπον, ἡ ἱστορία τῆς ἀπολλιναρίας τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρὰ ἄριστα ἔχει. Βασίλειος δὲ πανηγυρῶν λαμπρότατος ἴστω. τῶν δὲ γὰρ Γρηγορίου καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένων μείζω βάσιν εἰς συζητήσαντες ἔχει ὁ λόγος. καὶ ἡ εἰπεῖν, Ἀπολλινάριος ἢ ἀδρότερος, Βασίλειος ἢ σφαιρωτέρος. τοσαύτης ἢ αὐτῶν ἐν καὶ λέγειν ἔγραψαν δυναμείως ἔστις, ἔτι τὸ ἦθος οὐδὲν ἢ τῶν οἰαζόμενοι παρείχοντο πρὸς τὴν ἑτέραν πολλῶν ἴστω ἐπαγωγῶν. ὡς τε καὶ οἱ ἑωρῶντες, ἔτι οἱ ἔλεγον, καὶ ὅποσα γράφοντες διεδίδουσαν, ἀπὸ πάντων ἡρώων εἰς τὴν ἑαυτῶν κριτικὴν τῶν καὶ ὅποσα αὐτῶν ἀμαρτέρεσσιν ἀλλοπεδοῦν διωκόμενοι. τοσαύτα καὶ αὐτῶν αἰς ἐν παραδρομῇ Φιλοσόργος ὁ δόξαντος ἔγραψεν.